

RĂSCUMPĂRARE PRIN JUDECATĂ

(Un frate conduce adunarea în cântarea „Mărețul har”, iar fratele Neville îi vorbește adunării despre cei care vorbesc în timpul serviciului).

Mulțumesc, frate Neville. Apreciez scurtul anunț pe care l-ai făcut, este foarte, foarte bine. Sunt bucuros să fiu în dimineața aceasta aici pentru a începe serviciile din nou. Pentru un timp am fost într-o scurtă vacanță, care a fost cea mai lungă pe care am avut-o de multă vreme. Așadar, sunt bucuros să fiu din nou aici în dimineața aceasta, ca să începem, poate încă un an în slujba Domnului. Rugați-vă pentru mine.

După încheierea serviciului din dimineața aceasta, trebuie să merg la Owensboro, Kentucky, unde vor începe serviciile în după-amiaza aceasta sau mai degrabă în seara aceasta, într-o campanie.

Am vrea să-l mulțumim Domnului, de fapt eu vreau să-l mulțumesc pentru timpul minunat pe care mi l-a dat în vacanță. M-am odihnit și mă simt mai bine decât m-am simțit de mulți ani. Sunt complet relaxat și am reușit să-mi scot din minte toate gândurile cu privire la servicii, mergând la vânătoare sus în Colorado cu frații din biserica de aici. Oamenii de afaceri creștini m-au dus în Oregon, în josul râului Salmon, unde m-am relaxat pe deplin, așa că m-am întors simțindu-mă pregătit pentru servicii.

Voi organiza serviciile altfel, așa cum ați înțeles cu toții și cum au scris și ziarele. Eu nu am vrut să fac aceasta, să las ca vindecarea divină să vină înaintea salvării, dar am aflat că mulți care trebuiau să facă chemările la altar și alte lucruri după ce eram luat de pe platformă... Sub ungere, sub deosebire, abia știu când părăsesc platforma și nu pot face o chemare la altar. Astfel, am aflat că de mii de ori, mii de oameni au alunecat prin mâinile mele când stăteau acolo sub încredințare

pentru că nu s-a făcut nici o chemare la altar sau ceva, ci au fost lăsați să plece așa pur și simplu. Așadar, dacă va fi cu voia Domnului, de acum înainte voi face eu însumi chemarea la altar, iar dacă va exista un serviciu de vindecare, va fi după aceea, ca să pot obține suflete.

Vindecarea divină este în ordine, Mesajul este în ordine, scopul este în ordine, este Scriptura, iar noi nu putem predica Evanghelia deplină fără să predicăm vindecarea divină. Noi știm cu toții aceasta. Aș vrea să vă arăt un articol micuț care mi-a fost dat cu puțin timp în urmă. Este din ziarul „Curierul” de săptămâna aceasta. L-a citit cineva? Este în legătură cu medicii. Asociația medicală americană a spus în St. Louis că orice om care nu crede că Dumnezeu este Vindecătorul, nu ar trebui să practice medicina deloc. Aceasta a venit de la sediul central al Asociației și a fost publicată în ziarul de săptămâna aceasta. Mi l-a adus sora Gertie și cred că este de luni sau de marți. Dacă îl mai ia cineva, îl rog să-mi aducă și mie un exemplar fiindcă vreau să-l pun în albumul meu. Titlul este: „Medicina nu are dreptul să fie practică fără credință în Dumnezeu.” Așa este. Medicul care nu-L acceptă sau nu crede în Dumnezeu, nu are dreptul să practice medicina. Aceasta o spune cea mai înaltă autoritate medicală din America.

Ei au învățat și știu același lucru pe care noi l-am știut tot timpul, nu-i așa? (Fratele Branham râde). Oamenii aceia mari și deștepti au învățat în cele din urmă despre ce este vorba. Credeți aceasta? Desigur, voi știți că noi am știut aceasta de mult timp, nu-i așa? Noi am știut pentru că Domnul ne-a spus cu mult, mult timp în urmă, că El este Cel care vindecă toate bolile noastre, iar aici, cea mai înaltă autoritate medicală a spus că acesta este adevărul. Eu am spus întotdeauna că un om care nu-L crede pe Dumnezeu, cu siguranță nu este după inima mea. Așa este. Voi merge la cineva care crede în Dumnezeu, iar în cazul în care aș fi nevoit să fac o operație, cu siguranță m-aș lăsa în mâinile unui om care crede în Dumnezeu. Da, domnilor, pentru că nu medicina vindecă, ci Dumnezeu este Vindecătorul. Ar trebui să ascultați ce scrie în acest articol mic. Este extraordinar, de aceea aș vrea o copie a lui. Eu am dorit întotdeauna să scriu un comentariu despre vindecarea divină, pentru că din câte știu, nu există nicăieri în lume un comentariu despre ea.

Într-o zi, mi-ar plăcea să merg sus în munți și să stau acolo destul de mult încât să scriu un comentariu despre vindecare divină, apoi să vin jos și să-l dau cuiva cu educație, care l-ar putea șlefui cu cuvinte potrivite și alte lucruri, după care să-l publice și să-l facă cunoscut afară. Nu ar fi acesta un articol bun pentru început? Să facă deschiderea, să fie prefața unei cărți? Așadar, soră Gertie, îți voi da articolul înapoi, dacă nu-l voi pierde sau dacă nu-l dorește altcineva. Mulțumesc. Îți mulțumesc frumos. Așa este. Voi face o copie ca să fiu sigur că nu-l voi pierde.

Am mai avut un articol pe care l-am pus undeva și am uitat să-l aduc. L-am luat din Bombay în urmă cu câteva săptămâni. Ei au avut un cutremur mare în Bombay, India, așa cum ați auzit cu toții. Mii de oameni au rămas fără case, dar înainte de începerea lui, toate păsările și animalele sălbatice un părăsit zona complet, iar după ce s-a încheiat totul, toate s-au întors înapoi. Dumnezeu Și-a avertizat păsările ca să se dea la o parte. Ele acceptă avertizarea lui Dumnezeu, dar copiii Săi nu o acceptă (vedeți?), ei nu vor să asculte. Toate păsările au plecat din zona aceea până când... Niciuna dintre ele nu a fost ucisă, niciuna nu a pățit nimic, iar după ce totul s-a terminat, toate s-au întors înapoi. Replicile au încetat, iar ele s-au întors. Înțelegeți? Au scăpat de marea tragedie. Aceasta arată că același Dumnezeu care le-a chemat în zilele lui Noe în arcă, trăiește și astăzi. El este încă Domnul.

Acum, eu cred că acolo a mai fost ceva. O, da. Îl apreciez cu adevărat pe păstorul nostru de aici, fratele Neville, în calitate de slujitor adevărat al lui Dumnezeu. Voi știți că un păstor adevărat stă de veghe, iar dacă există ceva ce este greșit cu oile, el este vigilent și somează aceasta, nu-i așa? Un păstor adevărat. Dar un fățarnic dă înapoi și lasă situația să meargă mai departe, iar oile să fie ucise... Nu este așa? Un păstor adevărat stă cu ochii în patru. Din câte am înțeles, a fost dată o mică broșură, iar săptămâna aceasta a fost trimisă la mulți dintre membrii bisericii de aici. A fost cu privire la doctrina unui cult care își are originile în partea de vest a Virginiei. Dar nu este nimic. Prieteni, nu este nimic nou; este vechi. Ei Îl neagă pe Isus, neagă că Numele Lui a fost Isus. Imediat ce a găsit-o, păstorul a alergat la mine și mi-a spus despre ea. „Este ceva ce trebuie făcut?” „Cu siguranță, biserica este destul de bine înrădăcinată în Evanghelia lui Isus

Hristos și știe mai bine decât aceasta.” Înțelegeți? Ei au numit-o IaHVeH, IaHSua, IaHVeH.

Bătrânul frate Ryan, care vine din când în când aici, este amestecat și el în aceasta. Și doamna Larson, care a fost odată aici cu noi, este implicată în aceasta și au început un grup întreg... Ei spun că Biblia a fost tipărită greșit și că este interpretată greșit, și așa mai departe. Fiți atenți! Să nu dați atenție la ceea ce spun oamenii cu privire la faptul că Biblia a fost tipărită greșit. Dacă aceasta este tipărită greșit, și ei mai spun și că Aceasta este tipărită greșit, atunci unde este așezată credința voastră? Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu și este așa cum apare aici. Înțelegeți? Aici avem Adevărul. Doamna care a venit la mine cu ceva timp în urmă, nu credea că Numele Lui este Isus. Ea spunea că Numele Său ar trebui să fie IaHVeH Junior. Hmm! Eu i-am spus: „Doamnă...” Vedeți ce este aceasta, prieteni? Sunt oameni care au mințile perceptibile la „ismuri”, le acceptă primind un duh de înșelăciune și merg mai departe crezând o minciună. Ei sunt pur și simplu pregătiți pentru așa ceva. Să nu faceți aceasta! Fiți tari, pentru că Biblia spune: „*Fiți tari, neclintiți, sporiviți totdeauna în lucrul Domnului.*” (1 Corinteni 15.58).

Prima persoană pe care am scos-o din casă în viața mea, a fost această femeie. I-am spus: „Nu veni aici dacă nu poți vorbi ceva diferit de așa ceva pentru că eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu!” Și i-am mai spus: „Credința mea este zidită pe aceasta!” Dar acum, ca să înțelegeți, când luați și așezați Cuvântul „Iahsua”, în realitate, cuvântul corect este „Iah-sua” (fratele Branham pronunță cuvântul pentru popor). Înțelegeți? Vreau să spun ceva aici. „Olkaa hyva”. Mă îndoiesc că cineva, cu excepția lui Billy Paul știe ce înseamnă „Olkaa hyva”. Știe cineva ce înseamnă cuvântul „kiitos”? Știe cineva ce înseamnă cuvântul „Baie dankie”? Știe cineva ce înseamnă cuvântul „danke schon”? În ordine. Ce înseamnă cuvântul „mulțumesc”? Aceasta este ceea ce am spus de fiecare dată. „Olakaa hyva, kiitos, danke schon, baie dankie”. Înțelegeți? Toate înseamnă „mulțumesc”, numai că am spus aceasta în limbi diferite. „Iahsua” este Numele lui Isus în limba ebraică. Aceasta este tot. Dacă este în limba engleză este „Isus”, adică Iahsua”, „Iah-su-a”. Este pur și simplu același lucru.

Înțelegeți?

Dacă, dacă vreți să spuneți: „Păi, trebuie să-l spui în ebraică”, atunci ar trebui să spunem și restul tot în ebraică. Înțelegeți? În cazul acesta, noi toți ar trebui să înțelegem limba ebraică și să lăsăm ca limba ebraică să fie limba internațională. Vedeți cât este de subțire? Nu există nimic în legătură cu aceasta. Înțelegeți? Este „lahsua”, „laHVeH”. „laHVeH” este Dumnezeu: lah, laHVeH, lahsua. Toate acestea sunt cuvinte evreiești care aparțin lui Dumnezeu. Așadar, noi spunem același cuvânt, fie că spunem „Isus” sau „lahsua”. Înțelegeți? „lahsua”, „Isus”. Dacă aș vorbi cu un evreu care nu înțelege limba engleză, ar trebui să spun „lahsua”, ca să-l fac să înțeleagă despre ce vorbesc. Dar dacă în dimineața aceasta v-aș vorbi vouă și aș spune: „lahsua”, v-ați întreba ce spun. Însă eu aș spune „Isus”. Înțelegeți? Este același cuvânt, același lucru. Așadar, nu dați ascultare tuturor... Voi știți că Biblia spune că aceste lucruri vor fi, așa cum au fost înainte de venirea Domnului; toate aceste lucruri se vor ridica.

Cu puțin timp în urmă, cred că aici, am învățat și arătat că toate aceste duhuri au început în Geneza și merg exact afară. Fiecare cult din lumea a azi a început în Geneza, la început (Înțelegeți? Așa este). Fiecare dintre ele. Babilonul a început acolo. Tot felul de forme, toate au început acolo. Și toți acei zei diferiți și așa mai departe, închinându-se chiar și la rădăcinile copacilor. Acele lucruri și-au întins ramurile și așa mai departe, de-a lungul timpului. Priviți natura lucrurilor pe care le-au făcut ei. Studiați istoria și vedeți ce au făcut ei acolo, cum se închinau, și uitați-vă la aceasta astăzi, aici. O veți găsi aici sub un alt cult, sub creștinism și așa mai departe, în același fel: întruchipat, personificat.

Așadar, ține minte, dragul meu prieten creștin, că eu nu aș sta aici ca înșelător. Mai degrabă aș sta acolo sus în munți. Dar eu știu că este Adevărul. Cu câteva clipe în urmă, un frate mi-a dat o carte. Dumnezeu cel Atotputernic care mă va judeca la judecată, știe că am luat cartea aceea și am pus-o deasupra Cuvântului lui Dumnezeu, dar când am făcut aceasta, Îngerul

Domnului a stat chiar lângă mine și mi-a spus: „la aceasta jos de acolo!” Așa este. Nu este corect. El nu voia nici măcar să stea lângă Cuvântul Său. Acesta este adevărul. Când ne vom întâlni la judecată, să știți că Îngerul Domnului a stat cu câteva minute în urmă chiar lângă scaunul meu, în biroul fratelui Neville, și mi-a spus să dau la o parte acel lucru de pe Cuvântul Său. Așa este. Vedeți? Sunt lucruri care nu sunt în ordine. Bărbatul acela mi-a dat-o ca s-o citesc. Este un frate de aici din biserică și mi-a spus: „Uită-te la aceasta.” Eu am luat-o pur și simplu, pentru că aceasta a fost tot ce-am știut să fac, dar Duhul Sfânt a știut că nu era în ordine. Așadar, nu este în ordine. Aici este Cuvântul lui Dumnezeu și cred că înafară de Acesta... Credința noastră este zidită aici, nu-i așa?

Cred că următorul anunț este... Gândindu-mă la săptămâna aceasta, vreau să spun că nu aveam de gând, nu m-am gândit la venirea mea aici la Tabernacol pentru câteva seri, așa cum v-am promis. Probabil, aceasta se va realiza doar puțin mai încolo. Dar zilele trecute, a venit la fratele Wright un frate scump și sărman și a înaintat cu greu prin tufișurile unde ne aflam eu și fratele Robertson... El era într-o stare teribilă și dorea să vin aici și să țin câteva adunări pentru el. El a anunțat opt seri de servicii și a obținut terenul acela de sport acoperit, unde am fost și data trecută la Owensboro, frate Rogers. Eu i-am spus să nu facă aceasta și să fie de acord să țin două seri de adunări care vor fi organizate în biserică lui de acolo de sus. I-am spus: „Nu am postit și nici nu m-am rugat”, dar el mi-a răspuns: „Frate Branham, va fi în ordine dacă vei veni și vei cânta o cântare.” Așadar, el m-a iubit atât de mult încât voi merge acolo să-l ajut în după-amiaza aceasta. Rugați-vă pentru mine. S-ar putea să mai stau câteva zile, deși am anunțat doar două zile de adunări. Dorința mea este să vă de vrea Domnul să fac.

Prieteni, îl văd pe fratele meu că ajunge la cincizeci de ani și știu că eu mă apropiu de patruzeci și șase de ani și nu mai este mult până când voi ajunge și eu acolo. Iar dacă voi trăi, nu voi mai avea prea mult timp să merg în jur așa cum o fac acum, pentru că voi fi un om în vârstă și nu o voi mai putea face. Știind că voi muri cândva, doresc ca fiecare minut din timpul meu să fie socotit pentru Domnul Isus. Cineva poate spune: „Atunci de ce ai mers sus în munți?” Fratele meu, dacă nu aș fi mers acolo sus, mi-e teamă că aș

fi crăpat înainte ca să ajung prea departe. Trebuie să te odihnești pur și simplu. În timp ce veneam în jos, i-am spus soției mele care în dimineața aceasta este pe aici pe undeva: „Cred că atunci când vin jos din munți, sunt un creștin mai bun decât atunci când merg, pentru că devin atât de...” Unii oameni vin și spun: „Domnul a spus să faci aceasta și aceea”, iar aceste lucruri mă fac să devin confuz. Dar când cobor din munți, sunt odihnit și îi iubesc pe toți. Pur și simplu reușești să revii din nou la normal. Aceasta este ceea ce este bine, frate Neville.

Îmi voi da silința să parcurgem aceasta... O, da, în școlile duminicale... Unde sunt, frate Neville? Școala duminicală, copilașii și cei care merg în spatele clădirii, iar dacă adulții doresc să se miște puțin mai aproape, sunt mai mult decât bineveniți. Dacă v-ați adus micuții aici în dimineața aceasta și doriți să-i trimiteți înăuntru, trimiteți-i acolo. Sunt sigur că ei au un învățător bun care nu-i învață nimic altceva decât despre Domnul Isus.

Acum, cei care suntem adulți, haideți să citim un Psalm înainte de a începe. Doriți să faceți aceasta? Să deschidem la Psalmul 70, un Psalm scurt care se află în Bibliile noastre. Să citim acest Psalm minunat, Psalmul 70. Am deschis din întâmplare la el și am fost îndemnat să-l citesc. Ca de obicei, ne vom ridica în picioare, iar eu voi citi primul verset, voi pe al doilea și tot așa le vom citi pe toate până la ultimul.

Să ne ridicăm și să citim acest Psalm, iar la urmă vom spune Tatăl nostru:

„Grăbește, Dumnezeule, de mă izbăvește! Grăbește de-mi ajută, Doamne!

(Adunarea citește cu voce tare: *„Să rămână de rușine și înfrunțați cei ce vor să-mi ia viața! Să dea înapoi și să roșească cei ce-mi*

doresc pieirea!")

„Să se întoarcă înapoi de rușine cei ce zic: „Aha, aha!”

(Adunarea citește cu voce tare: „Toți cei ce Te caută să se veselească și să se bucure în Tine! Cei ce iubesc mântuirea Ta să zică neîncetat: „Preamărit să fie Dumnezeu!”)

Toți împreună: „Eu sunt sărac și lipsit: grăbește să-mi ajuți, Dumnezeule, Tu ești Ajutorul și Izbăvitorul meu: „Doamne, nu zăbovi!”

Să ne plecăm capetele și să spunem împreună rugăciunea „Tatăl nostru” (Adunarea repetă cu voce tare):

„Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău. Vie Împărăția Ta. Facă-Se voia Ta atât în cer, cât și pe pământ, Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi. Și iartă-ne greșelile noastre, așa cum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău: pentru că a Ta este Împărăția, puterea și slava în veci de veci. Amin!”

Acum puteți să vă așezați. Nu uitați să vă rugați ca Dumnezeu să mă ajute în stabilirea întâlnirilor mele, ca să le avem conform voii Sale și ca să pot vedea de ce nu s-au răspândit în felul în care trebuiau să se răspândească, lucruri despre care nu am știut nimic.

Haideți să facem un scurt studiu astăzi. La câți dintre voi le place să studieze Biblia din unghiuri diferite? Vă place? Aceasta este foarte bine. În cazul acesta, haideți să începem cu Ioan. Să mergem la capitolul 3. Ar trebui să caut eu însumi ca să mă asigur că este așa. Ioan 3.14. Da, acesta este

locul în care doresc să ajung.

Stând aici cu puțin timp în urmă, mă gândeam la bunătatea Domnului Isus, cât de mult a însemnat El pentru noi și ce este El acum pentru noi. Dacă putem, vreau să fiu scurt și exact la subiect, după care vom avea un serviciu de vindecare sau ne vom ruga pentru bolnavi. Am înțeles că în dimineața aceasta sunt aici o mulțime de oameni nevoiași și că mulți dintre ei au fost aduși de departe pentru rugăciune. Având în vedere faptul că Domnul a privit la noi prin mila Sa și ne-a călăuzit în aceste probleme, dorim să împărtășim cu concetățenii noștri ceea ce avem de la El.

Cu voia Domnului, aș vrea ca subiectul meu să fie intitulat: **„Răscumpărare prin judecată”**, deși nici măcar nu am știut unde voi folosi următorul text din Scriptură. Cu puțin timp în urmă, tot aici am învățat despre „Răscumpărare prin har” și „Răscumpărare prin ispășire”, iar acum s-a întâmplat să mă gândesc la „Răscumpărare prin judecată”. Cel care vorbește în **Ioan 3** este Isus, iar noi vom începe **de la versetul 10**:

„Isus i-a răspuns: „Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri?”

Adevărat, adevărat îți spun că noi vorbim ce știm și mărturisim ce am văzut; și voi nu primiți mărturia noastră.

Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucrurile cerești?

Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.”

Acum, vreau să pun o întrebare bisericii. Cum era posibil ca El, Fiul omului, care stătea pe pământ, să fie chiar atunci în cer, și cu toate acestea să fie și pe pământ? „*Adică Fiul omului care este în cer*”, deși stătea pe pământ.

Cineva m-a întrebat odată: „Frate Branham, dacă tu crezi că Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine, dacă Dumnezeu locuia în Hristos, atunci la Cine Se ruga El în grădina Ghetsimane?” I-am răspuns aceste doamne cu o altă întrebare: „Spune-mi cum era El în cer în timp ce stătea și pe pământ și vorbea cu Nicodim, în același timp?” Vedeți, vedeți? El nu numai că Se ruga, dar și răspundea rugăciunii. Vedeți, El este Cel care a răspuns propriei Sale rugăciuni. Înțelegeți?

Să citim mai departe:

„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului,

pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (v. 14-15).

Încă nu am primit descoperirea cu privire la ceea ce va fi după ce vom muri. Până astăzi, eu nu cred că fiilor oamenilor li s-a dat să cunoască ce fel de soartă primim după moarte. Mulți oameni au învățat că atunci când murim, rămânem duh până la întoarcerea trupului la înviere, dar nu este chiar așa pentru că Scriptura spune că dacă se desface casa pământească a cortului nostru, avem deja un care ne așteaptă. Înțelegeți? Există un fel de trup la care vom merge, nu un duh, ci duhul nostru merge la un trup. Având tipuri și tipologii, noi credem că Dumnezeu este desăvârșit în trei ca Tată, Fiu și Duh Sfânt; Legea, perioada creștină și perioada Duhului Sfânt. Toate trei se unesc și rezultă o singură Ființă într-o Personalitate triunică.

Apoi, avem venirile Domnului. Domnul Isus a venit mai întâi ca să-Și răscumpere Mireasa; a doua oară, El vine ca să-Și primească Mireasa, iar a treia oară va veni cu Mireasa Sa.

Înțelegeți? La următoarea Sa venire, El nu va veni pe pământ, ci noi vom fi luați ca să-L întâlnim în văzduh.

Vedeți frumoasa poveste a Rebecăi, cum ea s-a urcat pe cămilă și a mers cu Eliezer să-l întâlnească pe Isaac, Isaac fiind un tip al lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care era Fiul lui Avraam și care a moștenit toate bunurile lui Avraam, tot ce avea el. El (Isaac) era afară pe câmp în timpul serii, se plimba pe câmp când a văzut-o pe frumoasa Rebeca venind pe cămilă. O, vai, aceasta îmi provoacă fiori în tot corpul! El nu a văzut-o niciodată pe frumoasa Rebeca; nu a știut niciodată cine era ea, dar Eliezer a căutat-o și a găsit-o prin mărturia Duhului Sfânt. El s-a rugat și a spus: „Doamne, Te rog să-mi faci trecere înaintea Ta astăzi, ca să pot găsi o soție pentru stăpânul meu.” Iar atunci când a venit Rebeca și a adăpat cămilele, care a fost semnul că ea era dispusă să plece, s-a urcat pe cămilă și a plecat la întâlnire. Iar el, era afară în câmp, la jumătatea drumului, departe de casa tatălui.

Poate că Isus a părăsit deja slava (Nu aș putea spune sigur aceasta, dar aș vrea să cred că așa este), vine jos printre stele și așa mai departe, mișcându-Se pe pământ, iar într-una din aceste zile, poate chiar astăzi, Biserica pe care El nu a văzut-o încă, ci doar Duhul Sfânt a mărturisit despre ea... Înțelegeți?

Când Rebeca l-a văzut pe Isaac, ea și-a lăsat vâlul pe față, a sărit de pe cămilă și a alergat să-l întâlnească. A fost dragoste la prima vedere. Eu nu știu cum va arăta El; poate că El este un Om mare sau poate este un Om mic, poate că va fi alb, negru sau maro; nu știu ce culoare va avea El, ce fel de păr va avea sau ce culoare vor avea ochii Săi, dar Îl iubesc. Mie nu-mi pasă cum arată, eu Îl iubesc. Da, domnilor. Biserica Lui Îl va iubi. Acum El este pe drum, cred că a părăsit palatele de fildeș și vine jos ca să-Și primească Mireasa. Apoi, vom fi răpiți pentru a-L întâlni pe Domnul în văzduh.

Este adevărat? Atunci, vom merge la nuntă, la fel cum s-a întâmplat cu Isaac și Rebeca. Iar când au ieșit afară după ceremonia nunții, el era posesorul. Atunci când Isus va veni din nou cu Mireasa Sa, ca să domnească pe tronul tatălui său David, în Mileniu, El va veni cu Ea, ca Împărat și Împărăteasă.

Eu cred că același lucru este valabil și în trup. Nouă ne este dat primul trup care este natural, muritor, un trup făcut din păcat, iar următorul trup este un trup de slavă, trupul în care merge creștinul, credinciosul, atunci când moare. Acesta nu este de carne. Nu aș spune că este tangibil, dar cu toate acestea, este real. Apoi, acel trup se întoarce înapoi ca să-și ia cortul de pe pământ la sfârșit, la înviere, și vom fi după asemănarea Sa pentru totdeauna. Oh, aceasta este minunat! Priviți. Voi ziceți: „Frate Branham...”Vedeți, dacă ar fi un duh, nu l-ați putea vedea. Dar nu este un duh. Fiți atenți. Când vrăjitoarea din Endor a chemat duhul lui Samuel, Saul l-a recunoscut. Samuel stătea acolo îmbrăcat în haina sa de profet, iar vrăjitoarea s-a speriat și a căzut la pământ spunând: „Văd dumnezei ridicându-se!” Dar nu numai că Samuel avea haina sa de profet, ci el era încă profet și a spus: „De ce m-ai chemat, știind că ai devenit un vrăjmaș al lui Dumnezeu?” Apoi i-a zis: „Mâine vei cu mine. Vei cădea...” și i-a relatat cum avea să cadă în luptă împreună cu fiul său, și totul s-a întâmplat întocmai. Ei au stat acolo și l-au recunoscut. Voi spuneți: „Frate Branham, n-aș fi prea sigur de aceasta.” În ordine. Ce ziceți de momentul când Isus era pe Muntele Schimbării, iar acolo erau atât Moise, cât și Ilie, iar Petru, Iacov și Ioan stăteau și se uitau la ei? Așa este. Da, noi vom fi ceva când vom scăpa de aici. Așa este. Voi fi cineva și ceva. Oh, și ce fel de oameni ar trebui să fim noi astăzi, având în vedere faptul că L-am cunoscut pe Dumnezeu prin harul Său și știm că El are un trup nou pentru poporul Său?

Mă gândesc la cortul acesta mic și fragil al umilinței noastre, care se află aici. Sau ce este acesta? Doar câteva vitamine, calorii și așa mai departe, puse împreună aici: doar un loc mic pentru suflet, în care să-și pună ancora. Aceasta este tot. Dar într-una din aceste zile glorioase va fi schimbat, iar ceea ce se află acolo va pleca pentru că aceasta nu poate veni înăuntru dintr-o dată. Trebuie să vină înăuntru treptat. Însă nici chiar după

ce vom muri și vom merge în acel trup, noi nu vom ști cum va fi pentru că nu știm încă ce vom fi la sfârșit. Dar știm că vom avea un trup asemenea propriului Său trup de slavă, pentru că Îl vom vedea așa cum este El. Vedeti, va fi ceva ca și Acesta pentru că Îl vom vedea așa cum este El.

De ce preț a fost nevoie ca să ne răscumpere? Vom vorbi despre aceasta prin judecată.

Haideți să mergem la cuvintele: *„Așa cum Moise a înălțat șarpele de aramă, în pustie.”* El a spus: *„în pustie”*.

„Din același motiv pentru care a înălțat Moise șarpele de aramă, trebuie să fie înălțat și Fiul omului.”

Moise a ridicat șarpele de aramă pentru un scop compus: În primul rând pentru că ei au cârtit, iar în al doilea rând pentru că ei erau bolnavi. Aceasta a adus chiar acolo vindecarea pentru copiii lui Israel.

Haideți să mergem în Numeri 21 și să observăm pentru câteva minute, cum și-au început copiii lui Israel călătoria, pentru că este un tip desăvârșit al bisericii de astăzi care își croiește cale spre Țara slavei. Nu credeți că noi câștigăm puțin teren în fiecare zi, pe măsură ce mergem mai departe? În fiecare seară construim o tabără înflăcărată, pe un pământ nou. Astăzi, eu mă simt puțin mai aproape decât ieri, voi nu vă simțiți la fel? În fiecare seară, noi construim pur și simplu o nouă tabără înflăcărată: mergem mai sus.

Cât timp călătoreau, copiii lui Israel se îndreptau spre țara făgăduită. Dar după un timp, au început să cârtească și să se plângă pentru că au eșuat în a-L primi pe Dumnezeu în marea Sa putere. Oh, îmi place să mă afund încă puțin aici, dacă

vreți să mă îngăduiți voi, cei din tabernacol, musafirii și așa mai departe. Voi sunteți unul dintre noi. Noi nu avem nici un fel de neînțelegere aici, ci toți suntem una în Hristos. Noi ne iubim unii pe alții și am încercat să stăm de partea Evangheliei depline, a supranaturalului. Dacă Dumnezeu spune că face un anumit lucru, El este Dumnezeu Creatorul, iar noi o acceptăm, o credem, iar când face ceva, spunem: „Da, Domnule.” Noi credem că nu trebuie să ne atingem de Scripturi și să le interpretăm spunând: „Nu a vrut să spună aceasta aici.” Noi credem că El vrea să spună exact cum spune. Nu ne jucăm deloc cu aceasta, ci spunem: „Aceasta este.” Dacă credința mea nu se aliniază la aceasta, este vina mea, nu este vina lui Dumnezeu.

Copiii lui Dumnezeu nu trebuiau să meargă foarte departe în călătoria lor. Dacă ar fi mers înainte, ar fi trebuit să parcurgă totul într-o săptămână, dar ceea ce s-a interpus în drumul lor, au fost cântirile și plângerile lor. Dumnezeu a lucrat cu ei, iar când s-au dus să iscodească țara făgăduită, a fost ales câte unul din fiecare din cele douăsprezece seminiții. Doi dintre ei, Iosua și Caleb, s-au întors și au zis: „Putem cuceri țara!”, dar ceilalți zece au spus: „Este prea mult! Pur și simplu nu o putem face pentru că oamenii de acolo sunt prea mari și cetățile lor sunt bine fortificate, iar noi suntem ca niște lăcuste în fața lor. Deci, nu o putem face!” Ei se aflau atunci în locul numit Cades-Barnea. Cades-Barnea a fost cândva scaunul de judecată al lumii. Acolo a fost o primăvară măreață și multe alte primăveri miciute au început de acolo, ceea ce este din nou un tip desăvârșit: Hristos, marea Primăvară, biserica, mica primăvară, a început din Hristos, Scaunul de judecată.

Judecata începe de la Casa lui Dumnezeu; aici este locul în care suntem judecați. Și nu este păcat faptul că atunci când vedem că suntem greșiți și facem ceea ce este greșit, că trăim o viață greșită, atașând răul și totul, nu avem destul curaj să mergem și să spunem: „Doamne, îmi pare rău, eu sunt cel care a greșit. Tu ești drept, iar eu sunt greșit, iartă-mă și ajută-mă să fac mai bine data viitoare.” Dacă am fi atât de sinceri cu privire la noi înșine, dar nu suntem, pentru că auzim predicarea Evangheliei și spunem: „Oh, păi eu nici măcar nu cred aceasta!”

Dacă nu mă înșel, cred că ultima dată când am fost aici înainte de a merge în munți, am predicat despre păcatul de neiertat. Este adevărat? Păcatul de neiertat.

„Deci cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat.” (Iacov 4.17).

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate.” (Evrei 10.26).

Vedeți? După ce avem cunoștința adevărului, a ceea ce ar trebui să facem, și nu o facem, noi nu putem merge mai departe cu Dumnezeu până când nu o facem. Înțelegeți? Dumnezeu ne aduce ceva prin care ne spune că ar trebui să punem capăt acestui fel de viață, că ar trebui să încetăm să trăim pentru lume și să împărtășim faptul că suntem creștini. Dacă continuăm în aceleași lucruri, noi nu putem merge mai departe cu Dumnezeu. Dacă ni s-a descoperit ceva, noi trebuie să ne oprim chiar acolo și să îndreptăm acel lucru, apoi să mergem mai departe cu Dumnezeu, pentru că atunci ne întoarcem din nou în har.

Israel a ajuns la Cades-Barnea, iar acolo iscoadele s-au întors înapoi. Iosua și Caleb erau foarte înflăcărați. Ei au avut acolo o adunare de rugăciune, o trezire adevărată, iar când s-au întors, au spus: „Da, noi o putem lua!” Dar ceilalți zece au zis: „Oh, nu, noi nu putem face aceasta. Pur și simplu este prea mult pentru noi!” Lipsa credinței. Vedeți?

Ascultați, creștinilor! Totul este bazat pe credință, iar credința nu poate fi dreaptă dacă nu are ceva pe care să se bazeze. Voi nu puteți avea credință și să spuneți: „Păi, eu cred că aceasta este credința mea...” Credința mea nu este bună dacă este contrară credinței lui Dumnezeu. Dar dacă credința mea corespunde cu a Sa, am o temelie solidă. Indiferent ce se

Întâmplă, noi mergem pur și simplu înainte pentru că așa a spus Dumnezeu. Aceasta este credința pe care au avut-o Iosua și Caleb.

Dumnezeu i-a spus lui Moise înainte ca el să plece; El i-a spus lui Avraam, înainte ca să se nască vreunul dintre copii, că el și sămânța sa vor sta într-o țară străină, dar El le va da Palestina. El i-a făgăduit aceasta lui Avraam, apoi și-a confirmat făgăduința prin faptul că l-a vizitat pe Moise și i-a spus că El i-a dat deja țara lui: „Du-te numai și ia-o!” Credința lui Iosua nu se baza pe ceea ce vedea el, ci pe ceea ce a spus Dumnezeu. Indiferent cât de mari erau uriașii, câte ziduri erau în jur, cât de multă artilerie aveau ei, Iosua a privit la Cuvântul lui Dumnezeu. La aceasta dorim să privim și noi astăzi.

Voi spuneți: „Oh, am atâtea suferințe și coborâșuri, frate Branham!” Dacă voi ați avea suferințele și coborâșurile mele... Nu demult, o doamnă micuță a vizitat un doctor de aici, iar medicul vorbea urât, sărea în sus și-n jos și continua așa.

Doamna i-a spus: „Domnule doctor, eu nu aș face aceasta, dacă aș fi în locul tău.”

„Dacă ai avea grijile mele, ai face-o și tu”, i-a răspuns el.

„Oh, am tot atâtea griji câte ai și tu, dar în ciuda acestui lucru, nu o fac.” Astfel, ea l-a dus pe doctor exact în locul în care trebuia să fie. Așa este. Iar de atunci, el a respectat-o pe doamna aceea micuță. Aceasta este; un singur cuvânt face totul. Vedeți? Indiferent care sunt grijile voastre, ispitele voastre, stați pe Cuvântul lui Dumnezeu. Când totul pare să meargă rău, stați pe Cuvântul lui Dumnezeu. El a spus aceasta.

Când ei au ajuns în locul în care trebuiau să treacă Iordanul,

Iosua a știut că Dumnezeu a făgăduit că le va da țara și că le aparținea indiferent care era opoziția... Acesta este un tip al bisericii de astăzi, al adevăratelor mădulare credincioase ale Trupului lui Hristos. Noi avem mulți oameni care merg la biserică, dar în acea biserică există un anumit grup, există mădulare care vor crede cu adevărat, cu toată inima lor. Știu că este așa. I-am prins pe platformă, sub inspirație, și am văzut că ei erau cu adevărat originali. Poate că nu înțeleg toată Evanghelia, dar ei sunt originali în inimile lor, iar ceea ce cred, ei cred cu adevărat cu toată inima lor. Fără credință, totul este păcat. Necredința este păcat. Tot ceea ce nu este din credință, nu este de la Dumnezeu. Voi trebuie să credeți, iar singurul fel în care puteți avea credință este să vedeți în primul rând ceea ce a spus Dumnezeu despre aceasta, și apoi să credeți Cuvântul Său. Acesta este adevărul. Acesta este singurul fel în care o puteți face.

Așadar, Iosua și Caleb știau ce făgăduise Dumnezeu, așa că s-au întors și nu s-au temut să spună: „O putem lua!”, pentru că ei nu și-au bazat credința pe ceea ce vedeau, ci pe ceea ce credeau.

Astăzi, în acest tabernacol, în calitate de cetățeni americani, sau mai degrabă în calitate de creștini, noi putem să ne bazăm credința pe ceea ce a spus Dumnezeu, indiferent ce spune orice medic, orice om de știință sau orice dovadă ar fi adusă.

Cu câteva săptămâni în urmă, am ascultat o emisiune difuzată la radio, sau nu, am citit aceasta într-un ziar, sus în Oregon sau în Idaho, și acolo îl laudau pe un om de știință pentru că era pe punctul de a dovedi că viața animală și viața botanică este același tip de viață. Atunci, cum s-a născut animalul din viața plantelor? Cu alte cuvinte, pomul și peștele sunt același lucru? Vedeți? Aceasta este mai mult decât poate accepta mintea mea. Eu cred că Dumnezeu a creat un pom și că El a creat un pește. Înțelegeți? Aceasta este cât de departe pot merge eu și nu pot crede ceea ce este înafara acestui lucru; aceasta este tot. Înțelegeți? Totul trebuie să fie bazat pe Cuvântul Domnului. El a creat palmierul și a creat și stejarul, dar ei nu sunt același copac. Dacă ar fi, atunci stejarul ar rodi nuci de cocos sau ceea ce rodește palmierul. Înțelegeți?

Este viața care se află în el. Eu Îl cred pe Cuvântul Său, iau Cuvântul Său, cât de simplu pare El și Îl cred pur și simplu. Voi nu-L credeți?

În dimineața aceasta, în timp ce oamenii vin să ne rugăm pentru ei noi putem să ne așezăm gândurile pe faptul că Dumnezeu a făgăduit. Dacă în dimineața aceasta ați fi aici și ați spune: „Frate Bill, am trăit o viață cu sușuri și coborâșuri. Întotdeauna am dorit să trăiesc o viață creștină, dar niciodată nu am reușit să am un echilibru, o stabilitate.”

Fratele meu și sora mea, în această dimineață, eu pot să-mi așez credința pe aceasta: Dacă vă veți dedica chiar acum pe deplin...Nu așteptați până veniți la altar. Voi puteți veni aici și să spuneți: „Acum am acceptat totul”, dar puteți s-o faceți chiar acolo unde vă aflați. Spuneți: „Doamne, ai milă de mine, un om care alunecă, un păcătos, pentru că nu-mi așez nădejdea pe nimic altceva decât pe Cuvântul Tău. Eu Îl cred.” Frate, atunci se va întâmpla ceva pentru că voi aveți o temelie adevărată și Dumnezeu nu vă poate alunga nicicum. Ispitele vin, dar niciodată nu va exista o biruință dacă El nu vă va da harul s-o purtați. El a făgăduit că vă va întâlni pe fiecare câmp de luptă și vă va binecuvânta chiar acolo. Așadar, acolo este locul în care nădejdile voastre... Voi veți ajunge într-un loc în care veți spune: „Frate Bill, am atât de multe ispite!” Arătați-mi un creștin care nu are ispite. Noi nu am venit niciodată la un picnic, ci am venit la un câmp de luptă. Noi suntem aici ca să luptăm cu vrăjmașul. Cu siguranță, noi nu ne luăm armătura numai ca să se uite cineva la noi. Dacă voi ați devenit creștini numai pentru ca cineva să se uite la voi, mă tem că ați ajuns în locul nepotrivit. Uneori, creștini sunt priviți de sus sau sunt batjocoriți, dar noi am venit în calitate de războinici (Amin), am venit stropiți în Sânge. Amin.

-Amin-